

រូបបង្កកើតនិមិត្ត — លេខពីរ

កំណត់អត្តសញ្ញាណរូបសម័យទំនើប
និងទស្សនវិស័យពុយាករណ៍ក្នុងចុងចុងក្រោយ

Jeff Pippenger
2024-07-05

នៅគ្រានោះ:

មនុស្សជាច្រើននឹងលើកឧទ្ទិសប្រឆាំងនឹងសុត្រចេនភាគខាងត្បូង
ហើយពួកមនុស្សពាលក្នុងចំណោមបុរាណជនរបស់អ្នកនឹងលើកឧទ្ទិស
ដើម្បីស្ថាបនានិមិត្ត ប៉ុន្តែពួកគេនឹងដួល។ ដានីយ៍លេខ 11:14.

ការកំណត់អត្តសញ្ញាណឲ្យត្រឹមត្រូវនៃអំណាចនៅគ្រានោះក្រោយ
ដល់គ្រូបាទកំណត់ថាជា «រូបសម័យទំនើប ហេតុនេះហើយជាអំណាចដល់
«បញ្ចេញស្ថាបនានិមិត្ត» នោះ គឺមានសារៈសំខាន់ជាចាំបាច់
និងពាក់ព័ន្ធនឹងសេចក្តីសង្ស័យគ្រប់គ្រោះ។ វាកំណត់ឲ្យយើងដឹងពីការសាកល្បងចុងក្រោយ
ហើយសម្រាប់មនុស្សមួយសន្ធឹកមិនប្រកាន់នោះ។ ពាក្យ «និមិត្ត» នៅក្នុងខនៈ
គឺជាពាក្យហេប្រើដូចគ្នាដល់សាឡាម៉ូនបាទនៃស៊ីរីយ៉ា
នៅពេលដែលទ្រង់បានបញ្ចេញមូលហេតុដល់ហេតុអ្វីបានជាស្រុករបស់ពួកវិនាស។

កន្លងនៃអំណាចនិមិត្ត នោះបុរាណជនវិនាស; ប៉ុន្តែ
អ្នកណាដែលកាន់តាមក្រឹត្យវិន័យ អ្នកនោះមានពរ។ សូភាសិត 29:18។

ពុយាករីទាំងអស់កំពុងមានបន្ទូលយ៉ាងគួរឱ្យកត់សម្គាល់នៅគ្រានោះក្រោយ
លើសជាងសម័យណាមួយផ្សេងទៀតក្នុងបុរាណសាស្ត្របរិសុទ្ធ
ហើយសេចក្តីព្រមានរបស់សាឡាម៉ូនអំពីសេចក្តីចាំបាច់នៃការមាន «និមិត្ត» នោះ
គឺជាបញ្ហានៃជីវិតឬសេចក្តីស្លាប់។ សេចក្តីពិតដែលតែងតែបែងចែក
ហើយបង្កកើតអ្នកច្បាប់បង្កប់នូវការរើសអើង។ នៅក្នុងខនៈ មានពួកមួយដល់វិនាស
ហើយមានពួកមួយដល់រក្សាស្រាប់តែវិន័យដោយស្រុកម្នាក់ៗ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
គួរឲ្យកត់សម្គាល់ថា
ដំបូន្មានរបស់សាឡាម៉ូនគួរឱ្យមានដាក់នៅក្នុងបរិបទនៃការជជែកវិវាទអំពី «សេចក្តីពិត»។
វាក៏ស្ថិតនៅក្នុងបរិបទនៃពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីស្ត្រីពុរហ្មចារីទាំងដប់ផងដែរ
ដុបិតពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីស្ត្រីពុរហ្មចារីទាំងដប់ គឺជាបុគ្គលបង្កហេតុដ៏សំខាន់មួយនៃ
ទស្សនវិស័យរបស់បុរាណសាស្ត្ររបស់ពួកវិនាសនៅក្នុងគ្រានោះក្រោយ។

មនុស្សល្ងង់បញ្ចេញគំនិតទាំងអស់របស់ខ្លួនចេញមក;
ប៉ុន្តែមនុស្សបុរាណជនរក្សាទុករហូតដល់ពេលក្រោយ។
បើអ្នកគ្រប់គ្រងមុនគេស្តាប់ពាក្យកុហក
នោះអ្នកបម្រើទាំងអស់របស់គាត់ក៏អាចរកដំណើរ។ មនុស្សក្រីក្រ
និងមនុស្សស្រីបញ្ចេញចេញបុគ្គល; ពុរហ្មចារីរក្សាទុករហូតដល់ពេលក្រោយ។
សុត្រចេនភាគខាងត្បូងនឹងមនុស្សក្រីក្រដោយស្រុកម្នាក់ៗ
បុរាណជនរបស់ទ្រង់នឹងគ្រូបាទបង្កកើតឲ្យមានជារៀងរហូត។ ដំបង
និងការស៊ីបនុទ្រោសផុតពីបុរាណជន;
ប៉ុន្តែក្លែងនៃគ្រូបាទឧក្រិដ្ឋតាមចិត្តខ្លួន នាំឲ្យមុតាយរបស់វាម៉ាស់។

កាលណាមនុស្សសម្រាកក៏ក៏ច្រើនឡើង ការរំលងក៏ក៏ច្រើនឡើងដែរ;
ប៉ុន្តែមនុស្សសុចរិតនឹងយឺតយ៉ាវការដួលរលំរបស់ពួកគេ។ ចូរកតែម្យ៉ាងរូបរបស់អ្នក
ហើយវានឹងផ្តល់ការសម្រាកដល់អ្នក; មនោរម្យ
វានឹងផ្តល់សេចក្តីរីករាយដល់ពុទ្ធិយោគីរបស់អ្នក។ កន្លែងណាដែលគ្មាននិមិត្ត
នោះប្រជាជននិរាស; ប៉ុន្តែអ្នកដែលកាន់តាមក្រឹត្យវិន័យ មានសុភមង្គល។ សុភាសិត
29:11-18។

វាមិនមែនជាបំណងរបស់ខ្ញុំក្នុងការចងអុលបង្កហេតុទៅសេចក្តីអ្នកទាំងឡាយណាដែល
លុបហើយជាតាំងយកការយល់ដឹងអំពី Rome សម័យទំនើបខុសពីខ្ញុំទេ។
បំណងរបស់ខ្ញុំគឺដើម្បីបង្ហាញថា សាឡាម៉ូនកំពុងនិយាយដល់អ្នកគោរពបូជាពីរបុរាណ
ដែលគាត់កំណត់ថាជា «មនុស្សសប្បុរស» និង «មនុស្សល្អ»។ «មនុស្សល្អ»
ក៏ត្រូវបានកំណត់ផងដែរថាជា «មនុស្សសម្រាក»។ ពុទ្ធិយោគីមានបុរាណ
និងពុទ្ធិយោគីល្អនៃក្នុងពាក្យប្រៀបប្រដូចនោះ
ក៏ត្រូវបានកំណត់ផងដែរនៃក្នុងខុសបែបនាទីនាយនៃ ដានីយ៉ែល ជំពូក ១២ ថាជា
មនុស្សសប្បុរស និងមនុស្សសម្រាក។

មនុស្សជាច្រើននឹងត្រូវបានសម្រាកឲ្យបរិសុទ្ធ ហើយត្រូវបានផ្តល់ឲ្យស
និងត្រូវបានលុបបង់; ប៉ុន្តែមនុស្សសម្រាកនឹងប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់
ហើយក្នុងចំណោមមនុស្សសម្រាក គ្មាននរណាម្នាក់នឹងយល់ឡើយ;
ប៉ុន្តែអ្នកមានបុរាណនឹងយល់។ ដានីយ៉ែល 12:10។

សាឡាម៉ូន និង ដានីយ៉ែល សុបត្តនានឹងគ្នា ពីព្រោះ សក្តិភាពទំនាយទាំងអស់
សម្របសម្រួលគ្នា នៅក្នុងក្រុមហ៊ុន។ អ្នកបុរាណយល់ដឹងអំពី
«ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង»។

ហើយអស់អ្នកដែលមានបុរាណ នឹងភ័យចងចាំដូចជាពន្លឺផ្ទៃមេឃ
ហើយអស់អ្នកដែលនាំមនុស្សជាច្រើនឲ្យមកកាន់សេចក្តីសុចរិត
នឹងភ័យដូចជាកាយទាំងឡាយ អស់កល្បជានិច្ច។ ប៉ុន្តែ ឱ ដានីយ៉ែលអើយ
ចូរបិទទុកពាក្យទាំងនេះ ហើយបោះត្រាសៀវភៅនេះទុក
រហូតដល់ពេលវេលាចុងបញ្ចប់; មនុស្សជាច្រើននឹងរត់ទៅរកមក
ហើយចំណេះដឹងនឹងកើនឡើង។ ដានីយ៉ែល 12:3, 4.

ខ្ញុំដំបូងកំណត់អត្ថបទព្រឹត្តិបត្រដ៏ល្អការសាកល្បងបីជំហាន
ដល់រង្វង់ច្រើនពុទ្ធិយោគីទាំងឡាយ
ដល់ត្រូវបានហៅឲ្យសូមក្នុងចំណោមមួយសន្លឹកប័ណ្ណប្រាំបួនពាន់នាក់។
ក្នុងករណីទាំងពីរ ដំណើរការរង្វង់ច្រើន និងសាកល្បងនេះ មានមូលដ្ឋានលើ
តើពុទ្ធិយោគីទាំងឡាយយល់ដឹងអំពីការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង (និមិត្ត)
ដល់ត្រូវបានបើកបង្ហាញនៅក្នុងបញ្ចប់ ក្នុងឆ្នាំ ១៩៨៩ ឬទេ។

«ពេលវេលានៃបញ្ចប់» ក្នុងចុងចុងក្រោយ គឺឆ្នាំ ១៩៨៩ នៅពេលដែលខ ៤០ ដល់ ៤៥
នៃដានីយ៉ែល ជំពូក ១១ ត្រូវបានបើកគ្នា។ នៅពេលនោះ មានត្រូវសុំបន្ទាប់
ប្រធានបទនៃទាំងនោះ គឺជាការកើនឡើងចុងក្រោយ
និងការដួលរលំរបស់សត្វចោងជើង។ នៅពេលនោះផងដែរ មានត្រូវសុំបន្ទាប់
សត្វចោងជើងនៅក្នុងខ្មែរនោះ គឺជាអំណាចសម្រាប់បន្តបន្ទាប់ចុងក្រោយ។
ការបំភ្លឺដោយពុទ្ធិយោគី មិនដល់បុរិសពាក្យ «រួមទំនើប» ឡើយ។

ពាក្យនេះគឺខ្សែជាអ្នកបង្កកើតឡើង

ដើម្បីបំភ្លឺឲ្យអំណាចសម្តេចប៉ាបនៃថ្ងៃចុងក្រោយ ពីព្រោះក្នុងន័យទំនាយ ពាក្យ «ទំនើប» តំណាងឲ្យថ្មីថ្មោងក្រោយ។ Ellen White ក៏មិនដលៃប្រើពាក្យ «ទំនើប» ដែរ។

មានទស្សនៈមិនត្រឹមត្រូវអំពីថា ស្តេចខាងជើងតំណាងឲ្យនរណា

នៅក្នុងខណ្ឌមួយចុងក្រោយនៃ ដានីយ៉ែល ជំពូក ១១

ប៉ុន្តែមោឃភាពយល់ដឹងត្រឹមត្រូវតម្លៃបំណុលនោះ។ ការយល់ដឹងថា

ស្តេចខាងជើងនៅក្នុងខណ្ឌនោះគឺជាអំណាចសម្តេចប៉ាប

មានកើតឡើងពីសាក្សីព្យាករណ៍ជាច្រើន។ ខ ៤០

ចាប់ផ្តើមដោយកំណត់អត្តសញ្ញាណថា

អំណាចសម្តេចប៉ាបមានទទួលរូបស័កសាហាមមួយនៅឆ្នាំ ១៧៩៨ បន្ទាប់មក ខ ៤១ ដល់ ខ

៤៣ កំណត់អំពីឱណមិចដលៃពាក់ព័ន្ធនឹងការជាស្តេចប្រើប្រាស់រូបស័កសាហាមនោះ។ ខ ៤៤

ពិពណ៌នាអំពីសារដលៃផ្ទៃក្នុងអំណាចសម្តេចប៉ាបក្នុងក្រុមហ៊ុន ហើយនាំទៅកាន់ ខ ៤៥

នៅពេលដលៃអំណាចសម្តេចប៉ាបឈានដល់ទីបញ្ចប់ចុងក្រោយ

និងពេញលេញរបស់ខ្លួន។ និមិត្តរូបនៃស្តេចប៉ាបបង្ហាញនៅឆ្នាំ ១៩៨៩

គឺជានិមិត្តរូបអំពីការកើតឡើង

និងការដួលរលំចុងក្រោយនៃអំណាចសម្តេចប៉ាបនៃថ្ងៃចុងក្រោយ។

និមិត្តរូបនោះគឺជាការកើតឡើងនៃចំណេះដឹង ដលៃបង្កកើត

និងបង្ហាញអ្នកផ្សាយបង្កគំរើប្រភេទ ដោយផ្អែកលើការទទួលយក

ឬការបដិសេធរបស់ពួកគេចំពោះចំណេះដឹងដលៃស្តេចនៅក្នុងខណ្ឌនោះ។

យោងតាមជំពូកដលៃនោះ ដលៃការកើតឡើងនៃចំណេះដឹងស្តេចប៉ាបបើកតុរនៅឆ្នាំ

1989 នោះ "ពួកចោរបុរេនៃប្រជារាស្ត្ររបស់អ្នក" ដលៃ "លើកខ្លួនឡើង"

ហើយនាំទីបំផុត "ដួលរលំ" គឺជានិមិត្តរូបព្យាករណ៍ដលៃបង្កកើត "និមិត្ត" ឡើង។

នៅក្នុងការរដ្ឋានរដ្ឋាភិបាលចុងក្រោយ សំណួរសាកលបង្កបង្កើតគឺថា

តើនរណាស្តេចប៉ាបតំណាងថា "ពួកចោរបុរេនៃប្រជារាស្ត្ររបស់អ្នក"

ព្រោះពួកគេជានិមិត្តរូបព្យាករណ៍ដលៃបង្កកើត "និមិត្ត" ឡើង។

តើពួកចោរបុរេនោះគឺជាអំណាចហាលឬ? ឬជាសហរដ្ឋអាមេរិក?

សៀវភៅដានីយ៉ែល និងវិវរណៈ គឺជាសៀវភៅតម្លៃ

ដោយតំណាងឲ្យសាក្សីពីរនាក់នៃខែសីហាព្យាករណ៍តម្លៃ។ ដានីយ៉ែលគឺជាការចាប់ផ្តើម

ហើយវិវរណៈគឺជាការបញ្ចប់ ហើយរួមគ្នា ពួកវាតំណាងឲ្យសាក្សីពីរនាក់នៃសេចក្តីពិត

ដលៃស្តេចប៉ាបបើកតុរនៅពេលចុងបញ្ចប់ ក្នុងឆ្នាំ 1989។

ដានីយ៉ែលពិពណ៌នាអំពីដំណើរការបរិសុទ្ធកម្មដលៃមានកើតឡើង

នៅពេលដលៃសិស្សមានក្បួនសម្តីនិយមន័យមានបើកតុរខ្លាំងស្រីបដលៃស្រីបប្រាំ

ក្នុងឆ្នាំ 1989។ នៅពេលនោះ ដំណើរការសាកលបង្កមួយមានចាប់ផ្តើមឡើង

ដើម្បីបំភ្លឺ និងបង្ហាញថា នរណាខ្លះនឹងកុលាយជា «បូជាចារុយ»

ដលៃបង្កកើតជាស្តេចនៃសេចក្តីសញ្ញា

គឺជាមួយស្រីបបួនពាន់នាក់នៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ ហួសបេនុថមថា

អ្នកទាំងឡាយដលៃបដិសេធការកើតឡើងនៃចំណេះដឹងនៅថ្ងៃចុងក្រោយ នឹងមិនកុលា

យជាបូជាចារុយមុនាក់ក្នុងចំណោមអ្នកដលៃបង្កកើតជាមួយស្រីបបួនពាន់នាក់ឡើយ។

បុរាណជនរបស់យើងគួររំលឹកដោយខ្មោះចំណេះដឹង៖ ពីព្រោះអ្នកមានបដិសេធចំណេះដឹង
នោះយើងនឹងបដិសេធអ្នកដដែរ
ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកធ្វើជាសង្គមម្យ៉ាងមួយដែលទៀតឡើយ៖ ដោយយើងឃើញថា
អ្នកមានភូមិភាគក្នុងយុគសម័យរបស់ពួកអ្នក
នោះយើងក៏នឹងភូមិភាគច្បាស់របស់អ្នកដែរ។ ហូសេ 4:6

សង្ឃឹរក្រៅវិវរណៈបញ្ជាក់ថា ចំណេះដឹងដែលគួរមានបរិក្ខារ
ហើយគួរមានបដិសេធដោយមនុស្សសម្បជញ្ញៈ
នាំឲ្យការបដិសេធរបស់ពួកគេគួរមានសម្រេចឡើង មុនពេលពួកគេបញ្ចប់។

ហើយទ្រង់មានបន្ទូលមកឲ្យដឹងថា៖ «កុំបិទគ្រឿងកុយនៃនាយកុនុងសង្ឃឹរក្រៅនេះឡើយ
ដូចពេលវេលាជិតមកដល់ហើយ។ អ្នកណាដែលអយុត្តិធម៌
ចូរឲ្យអ្នកនោះនោះតែអយុត្តិធម៌ទៅទៀត; ហើយអ្នកណាដែលសៅហ្មង
ចូរឲ្យអ្នកនោះនោះតែសៅហ្មងទៅទៀត; ហើយអ្នកណាដែលសុចរិត
ចូរឲ្យអ្នកនោះនោះតែសុចរិតទៅទៀត; ហើយអ្នកណាដែលបរិសុទ្ធ
ចូរឲ្យអ្នកនោះនោះតែបរិសុទ្ធទៅទៀត»។ វិវរណៈ 22:10, 11.

បុរាណវិទូសម្រាប់ពួក Millerite
បង្ហាញឲ្យប្រាកដប្រជានូវបុរាណវិទូសម្រាប់មនុស្សសម្បជញ្ញៈនៃសិបបួនពាន់ឆ្នាំ
ហើយរួមគ្នា ពួក Millerite និងមនុស្សសម្បជញ្ញៈនៃសិបបួនពាន់ឆ្នាំ
តំណាងឲ្យការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់នៃសង្គ្រាម និងកិច្ចការរបស់ទេវតាទាំងបី ក្នុង
វិវរណៈ ជំពូក 14។ បុរាណវិទូសម្រាប់សម្រាប់គ្នាទាំងនេះ
កំណត់បង្ហាញពីវិវត្តន៍ការណ៍ទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការបិទបញ្ចប់នៃពេលវេលាសកលបង។
កិច្ចការរបស់បុរាណវិទូសម្រាប់ទាំងពីរនេះ គួរមានបង្ហាញជាគំរូទុកជាមុនដោយ អលើយ៉ា
និង យ៉ូហាន ហាទីសុទ្ធ។

«ដោយការញ័រខ្លាចវិលវៀម មីឡីរ
បានចាប់ផ្តើមបកស្រាយដល់បុរាណវិទូអំពីអាថ៌កំបាំងនៃគម្រោងរបស់ពួកគេ ដោយនាំអ្នកសុ
តាប់របស់គាត់ចូលកាត់ព្រះបន្ទូលទំនាយទាំងឡាយរហូតដល់ការយាងមកជាលើកទីពីរ
របស់ពួកគេវិសុទ្ធ។ ជាមួយនឹងគំរូការខិតខំប្តឹងប្រឹង គាត់កាន់តែទទួលបានកម្រិតខ្ពស់។
ដូចជាយ៉ូហាន ហាទីសុទ្ធ បានប្រកាសជាមុនអំពីការយាងមកជាលើកទីមួយរបស់ពួកគេយស្ទើរ
ហើយបានរៀបចំផ្សាយសម្រាប់ការយាងមករបស់ទ្រង់ ដូចនោះដដែលវិលវៀម មីឡីរ
និងអស់អ្នកដែលបានរួមជាមួយគាត់
បានប្រកាសអំពីការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ពួកគេរាជបុត្រនៃព្រះ»។ Early Writings, 229,
230.

សាររបស់ពួកមីលូលីវីតមានកំណត់សម្គាល់ «ពីវិវត្តន៍ការណ៍»
ទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការបិទបញ្ចប់នៃពេលវេលាព្រះគុណ
ដូចដែលគួរមានតំណាងដោយទាំងអលើយ៉ា និងយ៉ូហាន ហាទីសុទ្ធ។

«មនុស្សទាំងឡាយគួរយោងតាមហេតុឲ្យមានភ័យភ័យក្នុងឡើងដឹងអំពីគម្រោងចុះនាក់របស់ខ្លួន
ហើយឲ្យមានការលើកទឹកចិត្តក្នុងឡើង ដើម្បីបញ្ចប់ខ្លួនសម្រាប់ពីវិវត្តន៍ការណ៍ដ៏អ
ធិកអធិបដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការបិទបញ្ចប់នៃពេលវេលាព្រះគុណ»។ The Great
Controversy, 310.

នោះឆ្នាំ ១៩៨៩ ជាមួយនឹងការដួលរលំនៃហេតុការណ៍សូវៀត
 ជូនកែនៃសៀវភៅដានីយ៍លែងលែងទាក់ទងនឹងចុងក្រោយ គួរឲ្យមានបរិក្ខារ
 ហើយដំណើរការនៃការសាកល្បងមួយមានចាប់ផ្តើម។ ការសាកល្បងនោះ
 មានមូលដ្ឋានលើសមត្ថភាព ឬអសមត្ថភាពរបស់បុរាណសុត្តន្តរបស់ព្រះ ក្នុងការយល់
 ឬបដិសេធការកើតឡើងនៃចំណេះដឹង
 ដល់គួរឲ្យមានតំណាងនៃក្នុងខ្សែបន្តមួយចុងក្រោយនៃដានីយ៍លែង ជំពូក ១១
 គឺជាខ្សែនាំទៅដល់ខនីមួយៗនៃជំពូក ១២ ដល់កំណត់សម្គាល់អំពី
 “ការបិទពលេវលោកនៃការសាកល្បង”។ បន្ទាប់មក សារអំពី
 “ព្រឹត្តិការណ៍ដល់ពាក់ព័ន្ធនឹងការបិទពលេវលោកនៃការសាកល្បង” គួរឲ្យមានបរិក្ខារ
 ហើយកិច្ចការរបស់អ្នកដល់ជាបក្សខ្មែរនៃដើមបីកុលាយជា “បូជាចារុយ”
 នៃមួយសន្លឹកប្រដាប់ពាន់នាក់ មានចាប់ផ្តើម។ កិច្ចការរបស់ពួកគេ គឺគួរ “យល់”
 និងបុរាណសារដល់គួរឲ្យមានតំណាងដោយបទគម្ពីរនោះ។ សារ
 និងកិច្ចការរបស់មួយសន្លឹកប្រដាប់ពាន់នាក់ គឺដើមបីបង្ហាញសារដល់មានបរិក្ខារ
 ដើមបីដាស់មនុស្សឱ្យ “គ្រឿងខ្ពស់សម្រាប់ព្រឹត្តិការណ៍ដ៏ឧឡារិកដល់ពាក់ព័ន្ធនឹងការ
 បិទពលេវលោកនៃការសាកល្បង”។

«នោះសព្វថ្ងៃនេះ ក្នុងវិញ្ញាណ និងអំណាចរបស់ អលើយ៉ា និងរបស់ យ៉ូហាន ហាហ្សីសូន
 ជាអ្នកនាំសារដល់ព្រះបាទតាំង
 កំពុងហៅការយកចិត្តទុកដាក់របស់លោកិយដល់សូចិត្តក្រោមការជំនុំជម្រះ
 ឲ្យមកកាន់ព្រឹត្តិការណ៍ដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនៃនឹងកើតឡើងក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ
 ទាក់ទងនឹងម៉ោងចុងក្រោយនៃពេលវេលាសាកល្បង
 និងការលេចមករបស់ព្រះគ្រីស្ទយស្សី ក្នុងនាមជាសូត្រចេលីស្តច្បាស់ឡាយ
 និងព្រះអម្ចាស់លើសម្បត្តិទាំងឡាយ។ មិនយូរប៉ុន្មាន មនុស្សគ្រប់រូបគួរតែទទួលការ
 ជំនុំជម្រះចំពោះអំពើដែលបានប្រព្រឹត្តនោះក្នុងរូបកាយ។
 ម៉ោងនៃការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះបាទមកដល់ហើយ
 ហើយលើសមាជិកទាំងឡាយនៃក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់នោះលើផែនដី
 មានការទទួលខុសត្រូវដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ ក្នុងការផ្តល់សច្ចៈក្តីព្រមានដល់អ្នកទាំងឡាយដល់
 លំយដូចជានោះលើតម្រូវនៃការវិនាសអនុគោល។
 ដល់មនុស្សគ្រប់រូបនៃក្នុងលោកិយដ៏ទូលំទូលាយ ដល់នឹងយកចិត្តទុកដាក់ គួរតែធ្វើ
 រឿងឲ្យបានលាស់អំពីគោលការណ៍ទាំងឡាយដល់កំពុងសូចិត្តក្នុងការប្រកួតប្រជែងដ៏ធំ
 គឺជាគោលការណ៍ដល់ជោគវាសនារបស់មនុស្សជាតិទាំងមូលពុំយូរជាប់នោះ»
 ។ Prophets and Kings, 715, 716.

បុរេគុកិនឃ្លែងហាហ្សីសូន និងព្រះគ្រីស្ទ ព្រមទាំងបុរេគុកិនព្រែកមីឡីយ៉ា បង្ហាញពីសារ
 និងកិច្ចការរបស់មនុស្សមួយសន្លឹកប្រដាប់ពាន់នាក់។ ទាំងយ៉ូហាន និងព្រះគ្រីស្ទ
 បានយល់អំពីសាររបស់ពួកគេថា ជាតំណាងឲ្យការបិទនៃពេលវេលាសាកល្បង។

ប៉ុន្តែ កាលព្រះអង្គបានឃើញពួកផារីសី និងពួកសាដូសីជាច្រើន
 មករកការជូនដំណឹងរបស់ព្រះអង្គ នោះព្រះអង្គបានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា ឱ
 ពូជពស់កែអើយ
 អ្នកណាបានព្រមានអ្នករាល់គ្នាឲ្យរត់ចេញពីព្រះពិរោធដល់នឹងមកដល់? ម៉ាថាយ 3:7

ព្រះគ្រីស្ទបានតំណាងឲ្យសច្ចៈក្តីវិនាសនៃក្រុមយេស៊ូឡឹម គឺជាសច្ចៈក្តីវិនាសដល់នោះដល់
 ឃ្លែងហាហ្សីសូនបានព្រមានជនជាតិយូដាដល់ជនកែតវាចាកំពុងខិតមកដល់។
 ព្រះយស្សីបានប្រើសច្ចៈក្តីវិនាសនោះជានិមិត្តរូបនៃ «ព្រះពិរោធ»

ដដែលចាប់ផ្តើមនូវពេលវេលាដដែលទ្រង់ ក្នុងនាមជាមីកែល ឈរឡើងនៅក្នុង ដានីយ៍លែ ជំពូក ១២ ខ ១។

«ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់បានទុកយើងក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹមជានិមិត្តសញ្ញានៃពិភពលោក ដដែលបានរៀបចំក្នុងការមិនជឿ និងការបះបោរ ហើយកំពុងបញ្ចប់នៅជួបនឹងការវិនិច្ឆ័យសងសឹករបស់ព្រះ។ រទេនាទាំងឡាយរបស់ពួកយើងដែលបានផ្តល់ឱ្យ ដដែលសង្កត់ធ្ងន់លើព្រលឹងរបស់ទ្រង់ បានបង្កឱ្យចេញពីបុរេមាត់របស់ទ្រង់នូវសម្បត្តិដ៏ជូរចត់លើសលប់នោះ។ ទ្រង់បានទុកយើងក្នុងអំពើហិង្សា ដដែលបានចារិកទុកក្នុងទុក្ខខវរទេនា ទឹកភ្នែក និងឈាមរបស់មនុស្សជាតិ; ព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ត្រូវបានរំជួលដោយសចក្ត គឺអាណិតអាសូរគត់ណាស់ចំពោះអស់អ្នកដដែលរងទុក្ខ និងរទេនានៅលើផែនដី; ទ្រង់ប្រាថ្នាដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ចង់សម្រាលពួកគេទាំងអស់។ ប៉ុន្តែ សូមប្រុងព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ ក៏មិនអាចបង្កើនជំនឿនៃទុក្ខខវរទេនារបស់មនុស្សស្រឡាញ់ក្រោយបានដឹង; មានតិចនាគណនាដដែលនឹងស្រងូតបុរាណជំនួយតម្លៃយកតំបន់ពួកគេ។ ទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យនឹងចាក់ចេញព្រលឹងរបស់ទ្រង់រហូតដល់សចក្តគឺសុលាប់ ដើម្បីបង្ហាញកម្រិតសង្គ្រោះឱ្យនូវក្នុងលទ្ធភាពដដែលពួកគេអាចទទួលបាន; ប៉ុន្តែ មានតិចនាគណនាដដែលនឹងមករកទ្រង់ ដើម្បីបិទពួកគេឈោងជីវិត។»

«ព្រះមហាមានស្តេចស្នូតទាំងឡាយមានព្រះនគរទឹកភ្នែក! ព្រះបុគ្គលនៃព្រះដ៏អនន្ត ទ្រង់ព្យាយាមហឫទ័យ ហើយក្រោងចុះដោយសចក្តគឺរទេនា! ឈុតហត្ថការណ៍នោះបានបំពេញស្តេចស្នូតទាំងមូលដោយសចក្តគឺអស្ចារ្យ។ ឈុតហត្ថការណ៍នោះបង្ហាញឱ្យយើងឃើញពីភាពហាប់ដ៏លើសលប់នៃអំពើហិង្សា រាបង្ហាញថា ការសង្កេតនោះអ្នកមានទោសឱ្យចេញពីផលវិបាកនៃការបំពានក្រីក្រយិន័យរបស់ព្រះ គឺជាកិច្ចការដ៏លំបាកយ៉ាងណា សូមប្រុងចំពោះព្រះចេស្តាដ៏អនន្តក៏ដោយ។ ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ទុកចុះទៅកាន់ជំនាន់ចុងក្រោយបង្អស់ ហើយទ្រង់បានយើងលោកិយជាប់ពាក់ព័ន្ធក្នុងការបោះបង្គោលចោលមួយ ស្រដៀងនឹងការបោះបង្គោលចោលដែលបានបណ្តាលឱ្យយេរូសាឡឹមត្រូវវិនាស។ អំពើហិង្សាដ៏ធំរបស់ពួកយូដា គឺការបដិសេធព្រះគ្រីស្ទ; អំពើហិង្សាដ៏ធំរបស់ពិភពគ្រីស្ទសាសនា នឹងជាការបដិសេធក្រីក្រយិន័យរបស់ព្រះ ដដែលជាមូលដ្ឋាននៃការគ្រប់គ្រងរបស់ទ្រង់នូវស្តេចស្នូត និងផែនដី។ បញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ព្រះយេស៊ូវ នឹងត្រូវបានមើលងាយ និងចាត់ទុកជាអសារ។ មនុស្សរាល់លាននាក់ដដែលស្ថិតនៅក្នុងចំណងនៃអំពើហិង្សា ជាទាសកររបស់សាតាំង ដដែលត្រូវវិនិច្ឆ័យឱ្យទទួលសចក្តគឺសុលាប់ទីពីរ នឹងបដិសេធមិនព្រមស្តាប់ព្រះបន្ទូលនៃសចក្តគឺពិត ក្នុងចុងដៃលើពួកគេត្រូវបានមកសួរសុខទុក្ខ។ ភាពខ្មាក់ភ្នែកដ៏គួរឱ្យស្តេចស្នូតបញ្ចប់សុញ្ញនៃ! ការរងនឹងចម្លងកែ!» The Great Controversy, 22.

សារព្រះមានដដែលយ៉ូហានហាទីស្ទ និងព្រះគ្រីស្ទបានប្រកាស គឺជាសារព្រះមានតម្លៃ ដូចដដែលសារព្រះមានរបស់ពួកមីលូលីវ៉ាត៍ក៏ជាសារដដែល ដដែលកំណត់សម្គាល់ពីវិស័យការណ៍ទាំងឡាយដដែលទាក់ទងនឹងការបិទពេលវេលាសាកលបង ដដែលមួយសន្ទនាមិនប្តូរពាន់នាក់នឹងប្រកាសផងដែរ។ សាក្សីបីនាក់៖ យ៉ូហានហាទីស្ទ ព្រះគ្រីស្ទ និងពួកមីលូលីវ៉ាត៍ បានផ្ទេរវិទ្យុបន្ទាល់ថា កិច្ចការ និងសាររបស់មួយសន្ទនាមិនប្តូរពាន់នាក់ គឺជាដំណើរការសាកលបងនៃជីវិត ឬសចក្តដ៏សុលាប់ ដដែលត្រូវបានសម្រេចដោយការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង

ដដែលគួរឲ្យមានបរិកបង្ហាញក្នុងឆ្នាំ ១៩៨៩។
សារដដែលគួរឲ្យមានបរិកបង្ហាញនោះ គឺជានិមិត្តរូបនៃចុងចុងក្រោយ
ដដែលអ្នកមានបុរាណគួរតែយល់ បុរសនិប្រឹក្សាគេនឹងកុលាយជា «បូជាបារាយ»
ដដែលបង្កើតជាមួយសន្តិសុខប្រឆាំងនឹងប្រឆាំងនាគ។
បុរសនិប្រឹក្សាគេខ្លាំងនោះមិនយល់អំពីនិមិត្តរូបនោះទេ
ពួកគេត្រូវបានកំណត់ថាជាមនុស្សសក្តានុពល ឬជាមនុស្សស្មោះត្រង់ ហើយពួកគេត្រូវបានរើស
ពួកគេ នឹងក្នុងចំណោមពួកគេ គួរឲ្យមានបដិសេធ
សរុបតាមការបដិសេធរបស់ពួកគេចំពោះនិមិត្តរូបដែលជាការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង។

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះកំណត់ថា គឺជាអំណាចដដែលលើកតម្កល់ខ្ពង់ខ្ពស់
បុរសនិប្រឹក្សាគេរបស់ព្រះ ហើយបន្ទាប់មកដល់
ហើយបង្កើតឲ្យបានក្នុងស្ថានភាពបន្ទាប់មក។ សំណួរអំពីថា
តើសម័យទំនើបជាអំណាចសម្បត្តិចេញ ឬជាសហប្រតិបត្តិការ
នោះគឺជាការសាកល្បងដដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណថា
បក្សខ្មែរនោះជាព្រហ្មចារិយមានបុរាណ ឬព្រហ្មចារិយល្អ។
ការសាកល្បងនេះជាការសាកល្បងខាងទំនាយ ដដែលដកស្រង់មកពីសៀវភៅដានីយ៍
ហើយបន្ទាប់មកគួរឲ្យមានបញ្ជាក់
និងនាំទៅដល់ភាពគ្រប់លក្ខណ៍នៃក្នុងសៀវភៅវិវរណៈ។
បុរសនិប្រឹក្សាគេមិនយល់ទំនើប មិនមែនគ្រាន់តែជាមូលដ្ឋានអំណាចសម្បត្តិចេញ
ឬសហប្រតិបត្តិការប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែជាការសាកល្បងចុងក្រោយសម្រាប់មនុស្សមួយនៃស្ថាប័នប្រឆាំងនាគ។
វាជាការសាកល្បងខាងទំនាយ ហើយបង្ហាញយ៉ាងត្រឹមត្រូវ
រួមបញ្ចូលតំណាងទាំងអស់នៃដំណើរការសាកល្បងចុងក្រោយ
ដដែលគួរឲ្យមានដាក់បង្ហាញនៃក្នុងសក្តានុពលមុននាយស៊ីសុវត្ថិរបស់ព្រះ។

ដំណើរនៃការសាកល្បងនៃសម័យយុវហានុវត្តន៍ និងព្រះគ្រីស្ទ
មានបុរាណចេញពីសៀវភៅដានីយ៍
ដូចគ្នានឹងដំណើរនៃការសាកល្បងនៃសម័យរបស់ពួកមីលីយ៉ាត៍ផងដែរ។
ក្នុងនាមជាការសាកល្បងតាមទំនាយ
វិធីសាស្ត្រអំពីរបៀបដដែលសេចក្តីពិតគួរឲ្យមានបង្កើតឡើង
គឺសំខាន់បំផុតសម្រាប់បក្សខ្មែរនោះក្នុងការអនុវត្តឲ្យបានត្រឹមត្រូវ
មិនខុសពីការកាន់ខ្ជាប់តែសុសនៈត្រឹមត្រូវអំពីអ្នកណាជាមួយសម័យទំនើបនោះឡើយ។
មិនថាជាការកំណត់អត្តសញ្ញាណត្រឹមត្រូវនៃសម័យទំនើប
ឬជាការអនុវត្តវិធីសាស្ត្រត្រឹមត្រូវនោះទេ ជាតុល្យភាពនៃការសាកល្បងនេះសុទ្ធតែត្រូវ
និងដាក់បង្កប់នៃក្នុងសៀវភៅដានីយ៍លើ។ នៅក្នុងដានីយ៍ ជំពូក ១
ដានីយ៍លើមានឆ្លងកាត់ដំណើរនៃការសាកល្បងបីដង ដដែលចាប់ផ្តើមដោយអាហារ
បន្ទាប់មកជាការសាកល្បងដោយការមើលឃើញ
ហើយបន្ទាប់មកជាការសាកល្បងមួយដដែលគួរឲ្យមានអនុវត្តដោយនិប្រឹក្សា
ដដែលជានិមិត្តរូបព្រះគម្ពីរនៃស្ថានភាពខាងលើ
គឺអំណាចសម្បត្តិចេញនៃចុងក្រោយ។

រីឯកុមារទាំងបួននាក់នេះ ព្រះទ្រង់បានប្រទានឲ្យពួកគេមានចំណេះដឹង
និងជំនាញក្នុងគ្រប់មុខវិជ្ជា និងបុរាណ;

ហើយដានីយ៍ដែលមានការយល់ដឹងក្នុងគំរប់និមិត្ត និងសុបិន។
លុះដល់ចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃដែលស្ថិតចេញមានបន្ទូលឲ្យនាំពួកគេចូលមក
នោះមកទេខុសនាំពួកគេចូលមកនៅចំពោះមុខប្រឹក្សានោះ។
ហើយស្ថិតចេញមានសន្ទនាជាមួយពួកគេ; ហើយក្នុងចំណោមពួកគេទាំងអស់
មិនមានបើកអ្នកណាដូចដានីយ៍ដែល ហាណានា មីសាអែល និងអាសរីយ៉ាទេ;
ដូចនេះពួកគេបានឈរនៅចំពោះស្ថិតចេញ។ ហើយក្នុងគំរប់កិច្ចការនៃបុរាណ
និងការយល់ដឹង ដដែលស្ថិតចេញពួកគេ នោះទ្រង់បានបើកថា
ពួកគេល្មើសជាពួកគ្រូមនុស្សអាក្រក់
និងពួកហោរាសាស្ត្រទាំងអស់ដែលនៅក្នុងអាណាចក្ររបស់ទ្រង់ ដប់ដង។ ដានីយ៍ដែល
១:១៧-២០។

«នៅចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងឡាយ» ដដែលតាមន័យទំនាយគឺជាថ្ងៃចុងក្រោយ
នៃពេលវេលាមនុស្សសម័យស៊ីស្ទែមនៃស៊ីប្រូណូនពាន់នាក់គ្រូមានសាកលុបង នោះ ដានីយ៍ដែល
និងបុរសមានគុណធម៌បីនាក់ គ្រូមានបើកថា «បុរសវិជ្ជាជាមនុស្សអាក្រក់
និងគ្រូហោរាសាស្ត្រទាំងអស់ ដដែលនៅក្នុងអាណាចក្រទាំងមូលរបស់ស្ថិតចេញ
ដល់ទៅដប់ដង» ហើយដានីយ៍ដែលមាន «ការយល់ដឹងក្នុងនិមិត្តទាំងអស់
និងសុបិនទាំងឡាយ»។ ដានីយ៍ដែលកំណត់ឲ្យមនុស្សសម័យស៊ីស្ទែមនៃស៊ីប្រូណូនពាន់នាក់
ដដែលនៅថ្ងៃចុងក្រោយ យល់អំពីការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង ដដែលមានមកដល់
នៃពេលវេលាគ្រិស្ត ក្នុងនាមជាសិស្សមានក្រលសម្បជញ្ញដា បានបើកត្រា
«ផុតកែនោះនៃគម្ពីរដានីយ៍ដែល ដដែលទាក់ទងនឹងថ្ងៃចុងក្រោយ» នៅឆ្នាំ 1989។

ដានីយ៍ដែលមិនត្រឹមត្រូវយល់ដឹងលើសអ្នកដទៃអំពីសុបិន្ត និងនិមិត្តបំណុលនោះទេ
គាត់មាន «ការយល់ដឹងក្នុងគំរប់ទាំងនិមិត្ត និងសុបិន្ត»។
គាត់កំណត់ឲ្យមនុស្សដដែលបុរសវិជ្ជាសាស្ត្រ «បន្ទាត់លើបន្ទាត់»
ពីព្រោះវិជ្ជាសាស្ត្រនោះនាំ «គំរប់ទាំងនិមិត្ត និងសុបិន្ត»
មករួមបញ្ចូលគ្នាជាសារតម្លៃដដែលមានសាមគ្គីភាព។ សារដដែលនាំយកសុបិន្ត
និងនិមិត្តទាំងអស់មករួមបញ្ចូលគ្នានៅក្នុងបន្ទាត់ទំនាយតម្លៃ
នោះកំណត់អត្ថបទសញ្ញា «ព្រឹត្តិការណ៍ដដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការបិទនៃពេលវេលាសាកលុបង»។
សារនោះគ្រូមានបង្កើតឡើងដោយនិមិត្តសញ្ញាទំនាយដដែលគឺរួមសម័យទំនើប
ជាអាណាចក្រលើកតម្កើងខ្ពង់ខ្ពស់ បុរសសាស្ត្ររបស់ព្រះ ហើយដួលរលំ។

អាណាចក្រនោះអាចគ្រូមានបង្កើតឡើងបានតែដោយអនុវត្តវិជ្ជាសាស្ត្រគ្រឹះគ្រូបំណុល
នោះ។ ភាគច្រើននៃអ្នកដដែលអះអាងថាសិក្សាសាស្ត្រគម្ពីរ បដិសេធវិជ្ជាសាស្ត្រ
«បន្ទាត់លើបន្ទាត់» ហើយមួយចំនួនក្នុងចំណោមអ្នកដដែលអះអាងថាបុរសវិជ្ជា
បដិសេធអនុវត្តខុសច្បាប់ទាំងឡាយដដែលបង្កើតឡើងជាវិជ្ជាសាស្ត្រ «បន្ទាត់លើបន្ទាត់»
នោះ។ ច្បាប់ទាំងនោះគ្រូមានកត់ត្រាជាសាធារណៈជាលើកដំបូងដោយពួក Millerites
ហើយបុរសសាស្ត្ររបស់ព្រះនៅថ្ងៃចុងក្រោយ គ្រូមានព្រមានជាមុនថា
អ្នកទាំងឡាយដដែលជាអ្នកនាំសារពិតនៃវេតាទីប៊ី នឹងប្រើច្បាប់របស់ William Miller
សម្រាប់ការបកស្រាយទំនាយ។

«អ្នកដដែលកំពុងចូលរួមក្នុងការប្រកាសសាររបស់វេតាទីប៊ី
កំពុងស្រាវជ្រាវគម្ពីរតាមគម្ពីរដូចគ្នានឹងដដែលលោកបិតា មីលឈើ
បានយកមកអនុវត្ត»។ Review and Herald, November 25, 1884.

លោក William Miller គំណងឲ្យការចាប់ផ្តើមនៃវេទនាទាំងបីក្នុងវិវរណៈ ជំពូក 14
ហើយគាត់ត្រូវបានផ្ទេរជំនាញមិត្តភាពដោយលោកយ៉ូហាន ហាទីសូន
ដែលជាការចាប់ផ្តើមនៃវេទនាគ្រីស្ទជាបញ្ចប់។ អ្នកស៊ី White
បានភ្ជាប់ដោយផ្ទាល់ដំណើរការសាកល្បងរបស់លោកយ៉ូហាន ហាទីសូនចំពោះព្រះគ្រីស្ទ
ជាមួយនឹងដំណើរការសាកល្បងរបស់វេទនាទាំងបី។ លោកយ៉ូហានបានចាប់ផ្តើមសារនោះ
ហើយមិនទាន់ដល់ពេលមុនឈ្លើយក្នុងបន្តិចទេ
នោះពេលដែលព្រះគ្រីស្ទបាននាំសិស្សរបស់ទ្រង់ទៅកាន់ Caesarea Philippi
ព្រះយេស៊ូវទើបបានបន្តថ្វីសចក្ខុដ៏លម្អិតនៃវេទនាដែលលោកយ៉ូហានបានចាប់ផ្តើម។
សចក្ខុដ៏ពិតទម្ងន់ (ការចាប់ផ្តើម) ដែលលោកយ៉ូហានបានកំណត់សម្គាល់
នោះពេលដែលគាត់បានឃើញព្រះគ្រីស្ទ
គឺជាការកំណត់អត្តសញ្ញាណព្រះគ្រីស្ទថាជាកូនចៀមរបស់ព្រះ
ដែលដកយកអំពីហែលនៃលោកិយចក្រ។

ការណ៍ទាំងនេះបានបញ្ជាក់ក្នុងប្រែប្រាង្គ ខាងអនុលង់ទទួលយើងដាន់
ជាទីដល់យ៉ូហានកំពុងផ្ទេរពិធីបុណ្យផ្សេងទៀត។ នៅក្នុងបន្ទាប់
យ៉ូហានឃើញព្រះយេស៊ូវយាងមករកលោក ហើយមានបុរសសន្លឹកថា៖ «មើល!
ព្រះមេស្តេសព្រះជាម្ចាស់ ដែលដកយកហែលរបស់លោកិយចក្រ។
នេះហើយជាអង្គដែលខ្ញុំបាននិយាយអំពីថា បន្ទាប់ពីខ្ញុំ មានបុរសម្នាក់មក
ដែលមានឈ្មោះខ្ពង់ខ្ពស់ជាងខ្ញុំ ដុំបិតទ្រង់មាននាមមុនខ្ញុំ»។ យ៉ូហាន ១:២៨-៣០

បន្ទាប់មក បានចាប់ផ្តើមរយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះនៃការសាកល្បង
ដែលបានបញ្ចប់នៅឈ្លើយក្នុង។ បន្ទាប់ពីយ៉ូហានត្រូវបានសម្លាប់
មុនពេលឈ្លើយក្នុងបន្តិច
ព្រះយេស៊ូវក៏បានចាប់ផ្តើមពន្យល់អំពីសចក្ខុដ៏ថ្មីដែលដំបូងបំផុតរបស់យ៉ូហាននោះ។

កាលព្រះយេស៊ូវយាងមកដល់កំបង់កសោរ ភីលីព ទ្រង់បានសួរសិស្សរបស់ទ្រង់ថា៖
«មនុស្សទាំងឡាយនិយាយថា ខ្ញុំ ជាព្រះរាជបុត្រនៃមេស្តេស ជាអ្នកណា?» ពួកគេឆ្លើយថា៖
«ខ្លះនិយាយថា ទ្រង់ជាយ៉ូហាន ហាទីសូន; ខ្លះថា អាលើយ៉ា; ហើយអ្នកផ្សេងទៀតថា
យេរេម៉ា ឬមួយក្នុងចំណោមពួកហែល»។ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖
«តែអ្នករាល់គ្នាវិញ និយាយថា ខ្ញុំជាអ្នកណា?» ស៊ីម៉ូន ពាក្យសទ្ធាល្អឈ្លើយថា៖
«ទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់»។
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលឆ្លើយទៅកាន់គេថា៖ «ស៊ីម៉ូន ហាយ៉ូណា អើយ
អ្នកមានពរហើយ ពីព្រោះសាច់និងឈាមមិនបានបរិកស្មេងនៃការនេះដល់អ្នកទេ
គឺព្រះបិតារបស់ខ្ញុំដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ទ្រង់បានបរិកស្មេងនៃវាដល់អ្នក។
ហើយខ្ញុំក៏ប្រាប់អ្នកដទៃថា អ្នកជាពាក្យស ហើយឈ្លើយថាដូច្នេះ
ខ្ញុំនឹងសង់ព្រះវិហាររបស់ខ្ញុំ ហើយទ្រង់នឹងស្ថាបនានូវកន្លែងមិនអាចរលួយនៃវាបានឡើយ។
ខ្ញុំនឹងប្រគល់កូនស្រីនៃគ្រូស្ថានសួគ៌ដល់អ្នក
ហើយអ្វីៗដែលអ្នកចង់នៅលើផែនដី នោះនឹងត្រូវបានផ្តល់នៅស្ថានសួគ៌ដល់
ហើយអ្វីៗដែលអ្នកស្រឡាញ់នៅលើផែនដី នោះនឹងត្រូវបានស្រឡាញ់នៅស្ថានសួគ៌ដល់»។
បន្ទាប់មក ទ្រង់បានបង្គាប់សិស្សរបស់ទ្រង់មិនឲ្យប្រាប់អ្នកណាឡើយថា
ទ្រង់ជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ចាប់ពីពេលនោះមក ព្រះយេស៊ូវចាប់ផ្តើមបង្ហាញដល់សិស្ស
របស់ទ្រង់អំពីការដែលទ្រង់ត្រូវយាងទៅក្នុងយេរូសាឡឹម
ហើយរងទុក្ខខ្សឹមខ្សោយជាច្រើនពីពួកចាស់ទុំ ពួកសង្ឃឹមដាន់ខ្ពស់ និងពួកអាចារ្យ
ហើយត្រូវគេសម្លាប់ ហើយនៅក្នុងថ្ងៃបីនឹងរស់ឡើងវិញ។ ម៉ាថាយ 16:13-21។

កសេរីយ៉ា ភីលីព គឺជាឈ្មោះរបស់ ប៉ាញ៉ូអុំ នៅសម័យព្រះគ្រីស្ទ ហើយ ប៉ាញ៉ូអុំ គួរមានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងខ្សែបន្ទាត់បន្ទាប់ពី ខទីដប់បួន នៃ ដានីយ៉ែល ជំពូក ១១ ដដែលនៅទីនោះ ពួកចោរនៃប្រជារាស្ត្ររបស់អូនក ដដែលលើកតម្កកើងឧល្លនឡើង តង្គ្រល់ គួរមាននាមកបង្ហាញ។ សាររបស់យ៉ូហាន ហាទីសុទ ដដែលមានបំផុសគំនិត និងគ្រប់លក្ខខណ្ឌ គឺជាសារនៅដើម ដដែលតំណាងឱ្យសារមិឡូរីត ដដែលមានគួរឱ្យកើតឡើងលើក្រឹត្យវិន័យរបស់មិឡូរី។ សាររបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅចុងបញ្ចប់ ដដែលមានសង្ខេប និងពង្រីកសាររបស់យ៉ូហាន ឡើងវិញ ហើយវាជាកំរូនសារនៅចុងបញ្ចប់នៃវេតាប៊ីអង្កត នោះគឺសារដដែលមានមូលដ្ឋានលើក្រឹត្យវិន័យរបស់មិឡូរី និងលម្អិតទាំងឡាយដដែលគួរមានបន្ថែមទៅក្នុងសាររបស់មិឡូរី នៅពេលវិធីសាស្ត្រនៃ បន្ទាត់លើបន្ទាត់ មកដល់ទីបញ្ចប់។

ការមកដល់នូវការយល់ដឹងខុសអំពីនិមិត្តសញ្ញា ដដែលបង្កើតឱ្យទស្សនៈនោះស្របគុណជាមួយនិមិត្តសញ្ញានៃរូបសម័យទំនើប គឺស្របប៉ារ៉ាឡែលនឹងអូនកទាំងឡាយនៅក្នុងបុរេគ្រីស្ទរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដដែលមានបដិសេធសារនៃយើងក្នុង។ យើងគួរមានជូនដំណឹងថា ពួកយូដាដដែលមានបដិសេធសាររបស់យ៉ូហាន ហាទីសុទ មិនអាចទទួលបានប្រយោជន៍ពីសច្ចក្រឹតបង្កើនរបស់ព្រះយេស៊ូវបានឡើយ ហើយថា បុរេគ្រីស្ទរបស់ពួកយូដាទាំងនោះ ដដែលមានបុរេវត្តការនោះដោយផ្ទាល់ តំណាងឱ្យអូនកទាំងឡាយដដែលមានបដិសេធសាររបស់វេតាប៊ីអង្កត។ ពួកមិឡូរីយោងមានកំណត់អត្តសញ្ញាណ "មនុស្សបុរេនៃក្នុងចំណោមបុរេជនរបស់អូនក" ដដែលឧត្ត្រាមានដាក់ពាក្យហៅនាពេលក្រោយថា «រូបសម័យទំនើប» ថាជាអំណាចហាល។ យើងនឹងបន្តការពិចារណាទាំងនេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។